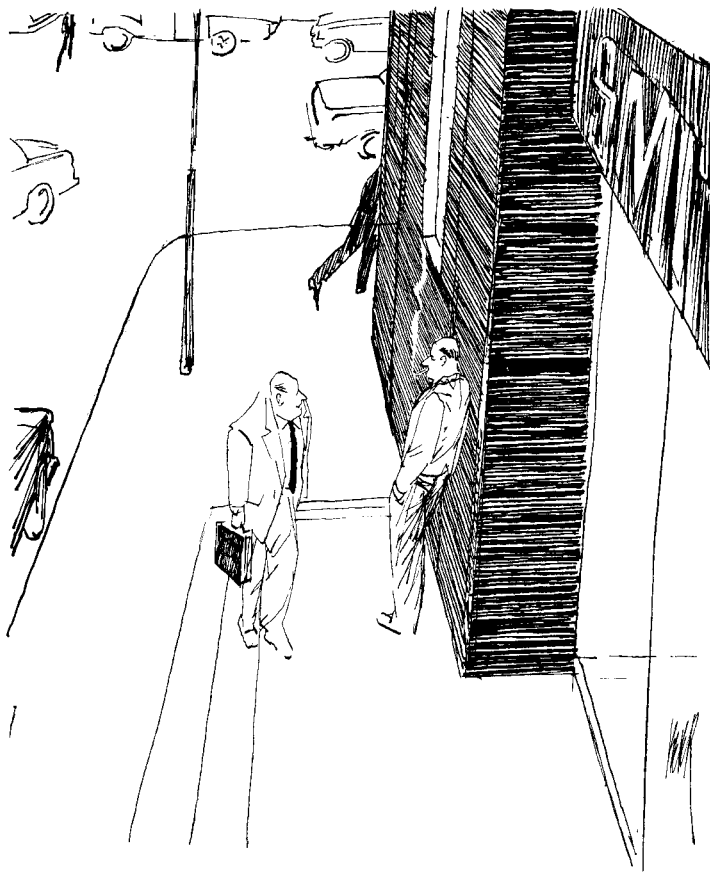

"DIT WORDT MIJN LAATSTE SIGARET."

"AH...DE LAATSTE ROKER BIJ DE FIRMA SMIT & CO."

=

" GA IN GODSNAAM WEER ROKEN, DICK."

Sigaretten, koffie, bed...

Sigaretten
meer heb ik niet nodig
maar liever geen eenzaamheid
als een leeg huis in de winter
maar dat zeggen allen
de mensen
vermoeid van hun eigen schoonheid
die ze rondrijden in auto's
neerzetten in stoelen
voor ieder te kijk
in het openluchtmuseum van de aarde.

Koffie
zwart als verbrande suiker
maar niet zoet
zoals ook de eenzaamheid nooit zoet is
maar zwaar als zand in een schoen
en zwart als een dode kraai
wreed als azijn
waar dagelijks een keukenmeid aan sterft
en dor als de oude krant
waarin een schoonheidskoningin
grijzend vergeelt.

Bed

maar liever niet alleen
tragisch als een rafel
tussen zich afwendende muren
als pluizen een sok een haarspeld
maanden onder het bed vergeten
als afgeknipte nagels gebroken touw lint
triest droog lint van mijn schrijfmachine
liever niet alleen mijn mondige
beminde door mij bemande minnend
bemorste.

Remco Campert

Over het verlangen naar een sigaret

Ken je het verlangen naar een sigaret
naar een gelukkige tijd dat je nog rookte?

Niemand begrijpt dit verlangen behalve ik.

Ik herinner mij iemand die altijd
als ik iets zei dat ze niet begreep
antwoordde: op zich is dit heel intrigerend.

En ik herinner mij ook dat ik dan
die uitspraak een aantal malen
in mijn hoofd moest herhalen:
op zich is dit heel intrigerend
totdat de betekenis verdampt was.

God kan ondoorgrondelijke dingen met ons doen
dankzij het feit dat hij niet bestaat

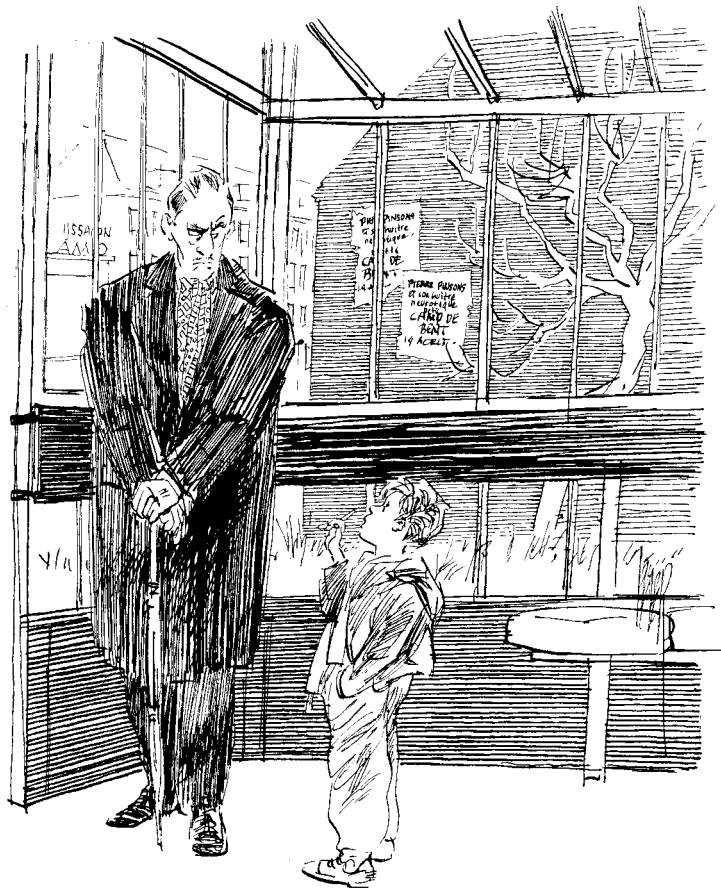
en zo kunnen ook ondoorgrondelijke dingen
worden beweerd dankzij het feit
dat ze nergens over gaan.

Sinds ik dit bedacht begrijp ik veel meer.

Het verlangen naar een sigaret is
het verlangen zelf.

Rutger Kopland

" HÉÉ OPA ... HEB JE EEN VUURTJE VOOR ME ? "

" IS HET OKÉ ALS IK EEN
SIGARETJE OPSTEEK ? "

Sigaretten, mijnheer!

Ik word gezogen
naar de haven in die ogen
van dat meisje uit een smalle straat
en voor de wimpers, die de randen sieren,
denk ik aan blauwen van de glazenieren,
eer ik begrijp, waar het om gaat.

Pierre Kemp

" MAG IK EEN TREKJE ? "